

**ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය සංවර්ධනය සඳහා ක්‍රියාත්මක වන සමෘද්ධි ව්‍යාපාරය පිළිබඳ
විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් : ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ නෙළුව ප්‍රදේශීය ලේකම්
කොට්ඨාසය ඇසුරින්**

**(An Investigative Study on the Inefficiency of the Samurdhi Movement in
Rural Development in Sri Lanka: From Neluwa Divisional Secretariat,
Galle District)**

චාමර මධුෂාන්

දේශපාලන විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජීය විද්‍යා පීඨය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර
විශ්වවිද්‍යාලය
mkandabadge@gmail.com

Abstract

Although various development programs have been initiated for the welfare of the general public of this country since the time of the British colonial period, they have shown some growth after independence. With the attainment of universal suffrage in Sri Lanka, the beginning of representative democracy can be seen as a temptation to carry out the welfare of the people by the representatives. Therefore, the people's leaders did not have the opportunity to neglect the interests of the common people. Particular attention was paid to the rural population. Because it was the reason why the people got their votes in the elections and those votes were decisive. In the past, a large number of rural programs were implemented and some programs failed. However, the Samurdhi development program introduced by the government that came to power in 1994 has had some success but has failed to eradicate its intended poverty. This research could find that the Samurdhi program has failed to achieve the real progress of due to the irregularities in the selection of Samurdhi recipients in the rural community, political interference, bureaucracy, negative attitudes of the Samurdhi beneficiaries, improper monitoring of the beneficiaries and lack of targeted programs. The research was conducted in four Grama Niladhari Divisions in the Neluwa Divisional Secretariat Division in the Galle District of the Southern Province of Sri Lanka for this purpose and about 100 Samurdhi recipient families were used for this purpose.

Keywords: Rural Programs, Poverty Alleviation Projects, Poverty, Samuddhi, Development

සාරසංක්ෂේපය

බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිත සමයේ සිට ම මෙරට සාමාන්‍ය ජනයාගේ සුබසිද්ධිය උදෙසා සුබසාධන වැඩසටහන් ආරම්භ වූ අතර, නියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරම්භ වීමත් සමඟ ජනතා සුබසාධනය වර්ධනය විය. එහි විශේෂයෙන් අවධානය යොමු වූයේ ග්‍රාමීය ජනතාව කෙරෙහි ය. එයට හේතුව මැතිවරණවල දී තීරණාත්මක සාධකය වූයේ ග්‍රාමීය ජනතා ඡන්ද බැවිනි. අතීතයේ ග්‍රාමීය වැඩසටහන් විශාල ප්‍රමාණයක් ක්‍රියාත්මක වූ අතර ඇතැම් වැඩසටහන් අසාර්ථක විය. එහෙත් 1994 දී බලයට පැමිණි ආණ්ඩුව මඟින් හඳුන්වා දෙන ලද සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩපිළිවෙළ යම් සාර්ථකත්වයක් ලැබුව ද, දුප්පත්කම තුරන් වී නැත. එහෙයින් මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වූයේ ග්‍රාමීය ජනතාවගේ දුප්පත්කම තුරන් කිරීමට සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහනට නොහැකි වූයේ ඇයි ද? යන්නයි. පර්යේෂණයේ අරමුණ වූයේ සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහන අසාර්ථක වීමට බලපාන හේතු අධ්‍යයනය කිරීම ය. ශ්‍රී ලංකාවේ දකුණු පළාතේ ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ නෙළුව ප්‍රදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ ග්‍රාම සේවා වසම් හතරක් තුළ සමෘද්ධිලාභී පවුල් 100 ක් ස්ථරානුකූල නියදම් ක්‍රමය යටතේ තෝරාගත් අතර, විවෘත ප්‍රශ්නාවලියක් සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා වැනි සමාජ විද්‍යාත්මක ක්‍රමවේද භාවිත කරමින් තොරතුරු රැස් කරන ලදී. ග්‍රාමීය සමාජයේ සමෘද්ධිලාභීන් තෝරා ගැනීමේ දී සිදුවන අකටයුතුකම්, දේශපාලන මැදිහත් වීම්, නිලධාරීවාදය, සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභීන්ගේ සෘණාත්මක ආකල්ප, ප්‍රතිලාභීන්ගේ අධීක්ෂණ කටයුතු නිසි පරිදි සිදු නොවීම, ඉලක්කගත ව වැඩසටහන් නොමැති වීම සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහන අසාර්ථක වීමට බලපා ඇති බව පර්යේෂණ අධ්‍යයනයෙන් සොයා ගැනීමට හැකි විය. එහෙයින් ග්‍රාමීය දුප්පත්කම තුරන් කිරීම උදෙසා හඳුන්වා දුන් සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහන වර්තමානයේ ද ප්‍රධාන සුබසාධන වැඩසටහනක් වශයෙන් ක්‍රියාත්මක වුව ද සැබෑ ලෙස ම දුප්පත්කම තුරන් වී නොමැති බව නිගමනය කළ හැකි ය.

කේන්ද්‍රීය වචන: ග්‍රාමීය වැඩසටහන්, දිළිඳුකම පිටුදැකීමේ ව්‍යාපෘති, දිළිඳුබව, සමෘද්ධිය, සංවර්ධනය

හැඳින්වීම

රටක සංවර්ධනය යන සංකල්පය අර්ථකථනය කිරීමේ දී ග්‍රාමීය සංවර්ධනය ඉතා ම වැදගත්කොට සැලකේ. සංවර්ධනය වෙමින් පවතින හා සංවර්ධනය නොවූ රටවල සංවර්ධන ක්‍රියාවලියක් හඳුන්වා දීමටත්, ඒවාට අවශ්‍ය පහසුකම් සලසා දීමටත් අවශ්‍ය තාක්ෂණය, දැනුම ලබා දීමටත් විවිධ රටවල් ඉදිරිපත් ව සිටී. යම් දෙයක ක්‍රමානුකූල වැඩිවීමක් නැතිනම් වෙනස් වීමක් ඔස්සේ එය උසස් තත්ත්වයකට පත්වේ නම් එහි දී වඩාත් හොඳ වර්ධනයක් හෙවත් සංවර්ධනයක් දක්නට ලැබේ. විශේෂයෙන් ම සංවර්ධනය පිළිබඳ ව අවධානයක් යොමු වන්නේ විසිවන ශතවර්ෂයේ දෙවන භාගයෙන් පසු ව ය. තෙවන ලෝකයේ රටවල යටත්විජිත සමයෙන් පසු එම ජන සමාජයන්හි ආර්ථික අභිවෘද්ධිය පිළිබඳ ව අවධානයට ලක් විය. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන (UNDP) 1990 දී සිය මානව සංවර්ධන වාර්තාව මගින් හඳුන්වා දුන් "මානව සංවර්ධන දර්ශකය" (Human Development Index) (හඳුරාගම, 2011:14) ට අනුව සංවර්ධනය මැනීම සඳහා යොදා ගන්නා ලද මිණුම් වශයෙන් උපතේ දී ආයු අපේක්ෂාව, සාක්ෂරතා අනුපාතය සහ ආදායම් නිර්ණායක යන ප්‍රධාන නිර්ණායක තුනක් සැලකිය හැකි ය.

ග්‍රාමීය ජන සමාජවල දරිද්‍රතාවෙන් ජීවත් වන සුවිශේෂ ජන කණ්ඩායමක සමාජීය, ආර්ථික ජීවිතය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා සකස් වී ඇති ක්‍රමෝපායන් ග්‍රාමීය සංවර්ධනය ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ. මේ තුළ අවධානය යොමු කරනු ලබන්නේ නිෂ්පාදන ඵලදායීතාව වැඩි කිරීම, වර්ධනය වන රැකියා වෘත්තීයයන් සහ ඉඩම්, ශ්‍රමය හා ප්‍රාග්ධනය ක්‍රියාවට නැගීම පිළිබඳ ව ක්ෂේත්‍රයන් ය (ජිනදාස, 2014). ග්‍රාමීය සංවර්ධනයෙහි කැපී පෙනෙන ලක්ෂණ දෙකක් වේ.

1. සංවර්ධන වැඩසටහන් අක්‍රමවත් ව විටින් විට දේශපාලන අවශ්‍යතා මත සැලසුම් කිරීම.
2. ඵලදායී නොවන ආකාරයෙන් ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රමෝපායන් සකස් කිරීම.
වශයෙන් එම ලක්ෂණ පෙන්වා දිය හැකි ය.

ග්‍රාමීය සංවර්ධනය යනු දරිද්‍රතාව අඩු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කරනු ලබන වෙනස්වීම් සිදු කිරීමේ ක්‍රියාවලියයි. ග්‍රාමීය ජන ප්‍රදේශයන්ගේ ජීවත් වන මිනිසුන්ගේ දැනුම හා නිර්මාණශීලීභාවය උපයෝගී කර ගැනීමෙන් ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදනය වැඩි කර ජීවිතවල ගුණාත්මකභාවය වැඩි කිරීම සඳහා මූලික සාධක දෙකක් අවශ්‍ය වේ.

1. සමාජ ආර්ථික යටිතල පහසුකම් සැපයීම.
2. දරිද්‍රතා සීමාවෙන් පහළ සිටින පවුල්වල ආදායම් මට්ටම ඉහළ නැංවීම.

දිළිඳුකම යනු සමාජයක ජීවත් වන එක් ජන කොටසක් එම සමාජයේ ම ජීවත්වන අනෙක් ජන කොටස් සමඟ සසඳා බැලීමෙන් හඳුනා ගන්නා වාස්තවික තත්ත්වයකි. දුගීකම ස්ථිතික තත්ත්වයක් ලෙසට හඳුනාගනු ලැබුව ද එය පරිභෝජනයට

පමණක් (ආර්ථික දුෂ්කරතාවයකට) සීමාවූවක් නොවේ. දුගී පවුල් යනු යම් සමාජයක් තුළ ජීවත් වන අනෙක් ජන කොටස්වලට සාපේක්ෂ ව පිළිගත හැකි ජීවන තත්ත්වයක් පවත්වා ගෙන යාමට ප්‍රමාණවත් තරම් ආහාර, රෙදිපිළි, හිසට සෙවණක් හා මූලික සෞඛ්‍ය පහසුකම් ලබා ගැනීමට නොහැකි වූ කණ්ඩායමකි (රත්නායක, 2017).

ග්‍රාමීය සංවර්ධනය උදෙසා ශ්‍රී ලංකාවේ අවධානය කොතෙක් දුරට යොමු වී ඇත් දැයි සොයා බැලිය යුතු කාරණයකි. විශේෂයෙන් ම ශ්‍රී ලංකාව යනු නව්‍යමය පූර්ණ සංවර්ධිත තත්ත්වයන්ට පත් නොවුණු රාජ්‍යයකි. එහෙයින් ශ්‍රී ලංකාව තුළ දිළිඳුකම නැතිනම් දරිද්‍රතාව සමාජය තුළ මුල් බැසගෙන තිබේ. විශේෂයෙන් ම 1833 ප්‍රතිසංස්කරණය මගින් ලංකාවේ වතු කේෂ්ත්‍රය ආරම්භ කරන අතර එමගින් සාම්ප්‍රදායික කෘෂිකර්මාන්තය බිඳ වැටිණ. එතැන් පටන් දිළිඳුකම සමාජය පුරා පැතිරී යන්නට විය. ශ්‍රී ලංකාවේ සුබසාධන වැඩපිළිවෙලවල් ආරම්භ වීම 1930 දශකයේ සිට ම සිදු විය. එනම් ලංකාවට සර්වජන ඡන්ද බලය ලබා දීමත් සමඟ නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ලංකාවේ ස්ථාපිත වූ අතර ඒ හරහා සුබසාධන වැඩපිළිවෙලවල් ආරම්භ විය. විශේෂයෙන් ම එය තව දුරටත් ශක්තිමත් වූයේ නිදහසින් පසුව ය.

සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩිවන ජනගහනයට සාපේක්ෂ ව ආර්ථික අභිවෘද්ධියක් ළඟා කරගත නොහැකි වීමත්, කුටුම්භ ඒකක ගණන වැඩි වීමත් නිසා කුටුම්භ වියදම් වැඩි වීමත් සිදු විය. එහෙයින් ඉතුරුම් ශීඝ්‍රයෙන් පහළ යාම නිසා ආයෝජනය කෙරෙහි ඇති කරන සෘණාත්මක බලපෑම හේතුවෙන් නැවත නිෂ්පාදන හා ආර්ථික අභිවෘද්ධියේ පසුබෑමක් ඇති විය. මේ අනුව රජයක් ලෙස කළ යුතු ව ඇත්තේ ජනතාව හෙවත් ප්‍රජාවගේ ආර්ථික විෂමතාවන් හඳුනා ගනිමින් ඒ සඳහා ප්‍රතිපත්ති ගොඩනගා ප්‍රජා සංවර්ධනය කිරීමයි. ප්‍රජා සංවර්ධනය යනු අලුත් දෙයක් නොවන අතර එය පුරාණයේ සිට භාවිතයේ යෙදුන සේවාවකි. සමූහය, රංචුව හා කණ්ඩායම් යනාදී විවිධ නම්වලින් පුද්ගලයන් තමන්ගේ ඕනෑ එපාකම් සඳහා ඒකරාශී වී ඇත. එපමණක් ද නොව පුරාණ මානව ප්‍රජාව එමගින් ලබාගෙන ඇති ජයග්‍රහණයන් ද සුවිශාල ය (ජයසිංහ, 2014:28).

ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රම බලකාය පිළිබඳ ව 2020 මහා බැංකු වාර්තාවට අනුව, ආර්ථික වශයෙන් සක්‍රීය ජනගහනය වන ශ්‍රම බලකාය, 2019 වසරේ වාර්තා වූ මිලියන 8.592 සිට, 2020 වසරේ දී මිලියන 8.467ක් දක්වා පහළ වැටුණි. එය 2021 වන විට 8.553 ක් බව 2021 මහා බැංකු වාර්තාවේ සඳහන් වේ. ඒ අනුව, ආර්ථික වශයෙන් සක්‍රීය නොවන ජනගහනය 2019 වසරේ වාර්තා වූ මිලියන 7.832 සිට, 2020 වසරේ මිලියන 8.273ක් දක්වා ඉහළ ගියේ ය. ආර්ථික වශයෙන් සක්‍රීය නොවන ජනගහනයේ සැලකිය යුතු වර්ධනය සඳහා රැකියා අහිමි වූ පුද්ගලයන්ට රැකියාවක නියුතු වීමට ඇති අවස්ථා හෝ රැකියා අවස්ථා සක්‍රීය වශයෙන් සෙවීමට ඇති අවස්ථා තාවකාලික ව අහිමි වීම ඊට හේතු විය. රැකියාවක නියුතු වීමට දක් වූ උනන්දුවක් නොමැති ස්වභාවය සඳහා, කොවිඩ්-19 වසංගතය

පැතිරීම වැළැක්වීම සඳහා පැන වූ සංවරණ සීමා, නව රැකියා අවස්ථා අඩුවීම හේතුවෙන් ඇති වූ අධෛර්යමත් වීම් සහ වසංගතය පැතිරීමත් සමඟ ඇති වූ සෞඛ්‍යමය අවධානම බොහෝ දුරට හේතු විය.

ශ්‍රී ලංකාවෙහි මන්දපෝෂණය වැනි විවිධ පෝෂණ ඌණතාවලින් පෙළෙන පවුල් ග්‍රාමීය මට්ටමින් දැකිය හැකි වුව ද නාගරික වශයෙන් එම තත්ත්වයේ වෙනසක් දැකිය හැකි ය. එයට හේතුව වන්නේ ඔවුන් අතර ආහාර සඳහා වැය කරන මුළු මුදල පැහැදිලි නොවන බැවිනි. උපකල්පනය කළ හැක්කේ නාගරික පුද්ගලයින් නිවසින් බැහැර ව ගොස් ආහාර ගනු ලබන ප්‍රමාණය ඉහළ යාම බවයි.

විශේෂයෙන් ම අතීතයේ අරගලකාරී තත්ත්වයෙන් අලාභහානි සිදු වූ උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශ සංවර්ධනය කිරීම සඳහා විවිධ ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කළ ද ඒවා එතරම් හොඳින් සාර්ථක වූ බවක් නොපෙනේ. විශේෂයෙන් ම ග්‍රාමීය ජනතාව සවිබල ගැන්වීම, දිළිඳු සහන වැඩසටහන්, සුළු හා මධ්‍ය පරිමාණ කර්මාන්ත නගා සිටුවීම වැනි දෑ මගින් අපේක්ෂා කරන ලද්දේ සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයකි.

2020 කොවිඩ් ව්‍යසනය හේතුවෙන් ලංකාවේ පසුගිය වසරට සාපේක්ෂ ව ආර්ථික තත්ත්වය 3.6% කින් පහත වැටී තිබේ. එය කුටුම්භ ආදායම් කෙරෙහි අහිතකර ලෙස බලපාමින්, සේවා වියුක්ති අනුපාතිකය, 2009 වසරින් පසුව වාර්තා වූ ඉහළ ම අගය වන සියයට 5.5ක් දක්වා ඉහළ ගිය අතර, ප්‍රධාන වශයෙන්, ස්ත්‍රී ශ්‍රම බලකා සහභාගිත්වයේ පහළ යෑම හේතුවෙන් ශ්‍රම බලකාය සැලකිය යුතු ලෙස පහළ ගියේ ය. කෘෂිකර්මාන්තය තුළ 2019 වසරේ දී වාර්තා කළ සියයට 1.0ක වර්ධනයට සාපේක්ෂ ව 2020 වසරේ දී සියයට 2.4ක පහත වැටීමක් වාර්තා කරන ලදී (මහබැංකු වාර්තාව, 2020). 2021 වසර වන විට කෘෂි කර්මාන්තයෙන් නියලෙන පිරිස 27.3%කි. රසායනික ද්‍රව්‍ය නොලැබීම, කෘෂිකර්මාන්තයේ යම් පසුගාමී ස්වභාවයක් පෙන්වුම් කිරීමට බලපා තිබේ (මහා බැංකු වාර්තාව, 2021).

ශ්‍රී ලංකාව තුළ නාගරික සමාජය ඉක්මවා ගිය ග්‍රාමීය ජනතාවක් සිටීම මත ග්‍රාමීය දිළිඳුකම වර්ධනය වී ඇති බව පැහැදිලි ය. ලංකාවේ ග්‍රාමීය දිළිඳුකම තුරන් කිරීම සඳහා විවිධ වැඩසටහන් අතීතයේ සිට ම ක්‍රියාත්මක වූ බව පෙනේ. විශේෂයෙන් ම ශ්‍රී ලංකාවේ 1930 දශකයෙන් පසු ව විවිධ සුබසාධන වැඩපිළිවෙලවල් මගින් ග්‍රාමීය ජනතාව නගා සිටුවීමක් දක්නට ලැබුණි. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය සංවර්ධන හා ග්‍රාමීය දිළිඳුකම තුරන් කිරීම සඳහා හඳුන්වාදුන් වැඩ සටහන් අතර, ග්‍රාම සංවර්ධන වැඩසටහන් (1948), ආයතනික ප්‍රතිසංස්කරණ වැඩසටහන (1950), ජනසවිය වැඩසටහන (1989 - 1995) සහ ගැමි දිරිය (2004), දිවිනැගුම (2012) වැනි වැඩසටහන් වැදගත් වේ.

නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය වර්ධනය කිරීමේ ක්‍රියාමාර්ග හරහා මූලික ව ම අරමුණ වූයේ ඉඩම් හිඟය සඳහා විසඳුම් ලබා දීම හා ආහාර නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය

වර්ධනය කිරීමයි. වක්‍ර බලාපොරොත්තුව වූයේ දුගීකම සඳහා විසඳුම් සෙවීමයි. 1960න් පසු කෘෂිකර්මාන්තය සඳහා නවීන තාක්ෂණය යටතේ බීජ හඳුන්වා දීම, නව යන්ත්‍ර සූත්‍ර භාවිතය හඳුන්වා දීම මෙමඟින් සිදුවිය. ග්‍රාම සංවර්ධන වැඩසටහන් මඟින් සිදු වූයේ ග්‍රාමීය යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය කිරීම සඳහා අවධානය යොමු කිරීමයි. විශේෂයෙන් ම 1973 දී දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් ග්‍රාම සංවර්ධන ව්‍යාපෘති දියත් කිරීමත් සිදු කර තිබේ. ආයතනික ප්‍රතිසංස්කරණ වැඩසටහන මඟින් (1950) සිදු වූයේ ග්‍රාමීය යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය කිරීමයි. විශේෂයෙන් ම මෙහි දී සිදු කරනු ලැබුවේ අඳගොවි පනත හඳුන්වා දීමයි. මෙමඟින් දරිද්‍රතාවෙන් පෙළෙන සමාජ අසාධාරණයන්ට ලක්වන අඳගොවියන්ගේ අයිතිය රැක ගැනීමක් සිදු කර ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ දුගීබව ඉලක්ක කරගත් වැඩසටහන් ලෙස ආහාර සහනාධාර වැඩසටහන්වලට සුවිශේෂ වැදගත් තැනක් හිමි වේ. මෙවැනි වැඩසටහන් බොහෝමයක් මගින් අපේක්ෂා කළේ ග්‍රාම සංවර්ධනයයි. 1939 දී වියළි සලාක ලෙස සහල් ලබා දී ඇති අතර ම මේ නිසා ම දිළිඳුබව සඳහා යම් සහනාධාරයක් ලබා දීමත් සිදුකර ඇත. මෙයට අමතර ව ජනසවිය වැඩසටහන ලංකාවේ 1989 - 1995 කාලය තුළ ක්‍රියාත්මක කරන ලද්දේ ග්‍රාමීය දිළිඳුකම තුන් කිරීමේ අරමුණෙනි. මෙමඟින් විරැකියාව සහ මන්දපෝෂණය අඩු කිරීම සඳහා වැදගත් යෝජනා ඉදිරිපත් කරන ලදී.

ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය සංවර්ධන වැඩසටහන් අතර දිළිඳුකම තුරන් කිරීම සඳහා හඳුන්වා දෙන සුවිශේෂ වැඩසටහන වූයේ සමෘද්ධි වැඩසටහනයි. දුප්පත්කම අවම වූ ලංකාවක් ගොඩනැගීම යන තේමාව පදනම් කොට ගත් සමෘද්ධි වැඩසටහන, සමෘද්ධි කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුව හා 1995 අංක 30 දරණ සමෘද්ධි අධිකාරි පනත යටතේ ස්ථාපිත කරන ලද ශ්‍රී ලංකා සමෘද්ධි අධිකාරිය විසින් 1996 පෙබරවාරි 1 දින සිට ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබී ය.

1994 දී බලයට පත් වූ රජය විසින් ඒ දක්වා ක්‍රියාත්මක වූ ජනසවිය වැඩසටහන වෙනුවට සමෘද්ධි වැඩසටහන ඉදිරිපත් කරන ලදී. ජනසවිය වැඩසටහනේ පැවති දුර්වලතා මඟහරවා ගනිමින් එලදායි ප්‍රතිඵල අත්පත් කර ගැනීම සඳහාත්, විශේෂයෙන් ම ග්‍රාමීය සංවර්ධනය මෙන් ම ග්‍රාමීය දිළිඳුබව තුරන් කිරීමේ විශේෂ අරමුණ මේ තුළ ගැබ් ව තිබුණි. විශේෂයෙන් ම 2005 වසරේ දී විශාල වශයෙන් ග්‍රාමීය සංවර්ධන වැඩසටහන් හඳුන්වා දෙමින් ඒ සඳහා ශ්‍රම දායකත්වය සමෘද්ධි ලාභීන්ගෙන් ලබා ගන්නා ලදී. සමෘද්ධි වැඩසටහන මුල් කාලීන ව වැඩසටහන් 4ක් මූලික කොට ගනිමින් ක්‍රියාත්මක විය.

- 1 සහනාධාර වැඩසටහන - අඩු ආදායම්ලාභී පවුල් සඳහා ඒදිනෙදා ආත්‍යවශ්‍ය ආහාර මිලට ගැනීමට මාසික දීමනාවක් ලබා දීම.
- 2 සමාජ ආරක්ෂණ වැඩසටහන - මුදල් ආධාර, වියළි සලාක පෝෂණ වැඩසටහන්, ආපදා වැඩසටහන්
- 3 ප්‍රජා සංවර්ධන ව්‍යාපෘති - ග්‍රාමීය මාර්ග සංවර්ධන ව්‍යාපෘති, ජල සම්පාදන ව්‍යාපෘති

4 බැංකු සංගම් ව්‍යාපෘති - දිළිඳු ජනයාගේ ඉතුරුම් ශක්‍යතාව වර්ධනය, ණය පහසුකම් ලබාදීම

2021 වසර වන විට දරිද්‍රතාව හෙවත් දිළිඳුකම තුරන් කිරීම අරමුණු කරගෙන දුප්පත් ජනතාව සවිබල ගැන්වීම උදෙසා මෙම සමෘද්ධි වැඩසටහන යටතේ සමෘද්ධිලාභීන් 1,760,485ක් තෝරාගෙන තිබෙන අතර ඒ සඳහා වැය වූ වියදම රුපියල් මිලියන 55,400 කි (මහාබැංකු වාර්තාව, 2021). මෙම වැඩසටහන මඟින් විවිධ කමිටු ඇති කරමින් සාමාජිකයින්ට ණය පහසුකම්, සහනාධාර, ඉතිරි කිරීම් යනාදි පහසුකම් සලසා දෙමින් සමාන්‍ය දැනුම ජනයාගේ ජීවන තත්ත්වය ඉහළ දැමීමට කටයුතු කරනු ලැබේ. එහෙත් විවිධ ක්‍රමෝපායන් හඳුන්වා දෙනු ලැබුවත්, සෑම වර්ෂයක දී ම සමෘද්ධිලාභීන් පිරිස වැඩි වීම, දීර්ඝ කාලීන ව සමෘද්ධිලාභියෙකු වුවත් ඔවුන් නිසි පරිදි අධීක්ෂණයකට ලක් නොවීම, නුසුදුසු පිරිස් වෙත සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභය හිමි වීම යනාදි ප්‍රායෝගික ගැටලු රාශියක් මෙමඟින් උද්ගත වී තිබේ. වර්තමානය වන විට සමෘද්ධි වැඩසටහන තුළ විවිධ තනතුරු දරමින් නිලධාරීන් 27000කට අධික පිරිසක් සේවයෙහි නිරත වෙති. මෙමඟින් තනවුරු වන්නේ සමෘද්ධිලාභීන් 63 දෙනෙකු සඳහා එක් නිලධාරියකු සිටින බවයි. එක් නිලධාරියකුගේ මාසික වැටුප (දිමනා සහිතව) රුපියල් 40000 ක් ඉක්මවයි. සමෘද්ධි වැඩසටහන් තුළ අපේක්ෂිත අරමුණු 1997 අංක 30 දරණ ශ්‍රී ලංකා සමෘද්ධි පනතේ විස්තර කර ඇත. තරුණයින් ස්ත්‍රීන් හා අවාසි සහගත තත්ත්වයකට පත් ව ඇති කණ්ඩායම්වල ආර්ථික සහ සමාජීය තත්ත්වය වැඩි දියුණු කිරීම එහි ප්‍රධාන අරමුණ විය. එයට අමතර ව ඔවුන්ගේ ආදායම් මාර්ග කිරීම සහ රැකියා අවස්ථා පුළුල් කිරීම, සමෘද්ධිලාභීන් ව ආර්ථික හා සමාජීය සංවර්ධන කටයුතුවලට සම්බන්ධ කර ගැනීම, පවුල් මට්ටමේ ආර්ථික කටයුතු ප්‍රජා ව්‍යාපෘති සමග ගම්, දිස්ත්‍රික්, ප්‍රදේශීය සහ පළාත් මට්ටමින් සම්බන්ධ කිරීම, ඔවුන්ගේ අභිවෘද්ධිය සඳහා ව්‍යාපෘති සහ යෝජනා ක්‍රම සැලසුම් කිරීම හා කළමනාකරණය කිරීම, ඔවුන් අතර සහයෝගීතාව ඇති කිරීම, ඔවුන් අතර ඉතිරි කිරීම් වර්ධනය කිරීම හා ණය පහසුකම් ලබා ගැනීමට ඔවුන්ට සහාය දීම යනාදිය අනෙකුත් සෙසු අරමුණු වේ. එහෙත් මෙම අරමුණු වර්තමානයෙහි ප්‍රායෝගික ව සිදු නොවීමේ ප්‍රවණතාවක් දැකිය හැකි ය. එහෙයින් සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහනෙහි ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳ ව සිදු කරනු ලැබූ පර්යේෂණයක් වශයෙන් මෙම පර්යේෂණය හැඳින්විය හැකි ය.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වන සමෘද්ධි වැඩසටහන සම්බන්ධයෙන් විවිධ අධ්‍යයනයක් සිදු කර තිබුණත්, ප්‍රායෝගික ව එම වැඩසටහනේ පවතින දුර්වලතා කෙරෙහි අවධානය යොමු කර ඇත්තේ අවම වශයෙනි. විශේෂයෙන් ම සමෘද්ධිලාභීන් තෝරා ගැනීමේ දී ඇතිවන ගැටලු, නිලධාරීවරුන්ගේ අකාර්යක්ෂමතාව, සමෘද්ධිලාභීන් අධීක්ෂණය කිරීමේ වැදගත්කම, සමෘද්ධිලාභීන්ගේ ආර්ථික පැවැත්ම

පිළිබඳ ව අධීක්ෂණය කිරීම යනාදිය සම්බන්ධයෙන් අවම අවධානයක් එම අධ්‍යයනයන් මඟින් සිදුකර තිබේ.

2015 වර්ෂයෙහි තුළ සන්නිවේදන දෙපාර්තමේන්තුව මඟින් ඉදිරිපත් කරන ලද “සටහන” නැමති ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය තුළ ගෝලීය වශයෙන් සහ ලංකාව තුළ පවත්නා දරිද්‍රතාව පිළිබඳ ව අවධානය යොමුකර තිබේ. ගෝලීය වශයෙන් ගත්විට අන්ත දැඩි ජනගහනයක් වැඩි වශයෙන් ජීවත් වන්නේ ආසියාතික කලාපයේ සහ උප - සහරා අප්‍රිකා කලාපය තුළ ය. එනම් 80%ක් පමණ ජනගහනයක් මෙම කලාප තුළ ජීවත් වෙති. 2011 වන විට ලෝකයේ බිලියනයක් පමණ වූ දැඩි ජනතාවෙන් 60%ක් පමණ ජීවත් වන්නේ ඉන්දියාව, තයිපීරියාව, බංගලාදේශය, චීනය හා කොංගෝව යන රටවල් තුළ ය (The Millennium Development Goals Report 2015, United Nations). තවදුරටත් එම අධ්‍යයනය මඟින් ලංකාවේ දුගීභාවය පිළිබඳවත් අවධානය යොමුකර ඇති අතර නිදහසින් පසු නව ආණ්ඩු මඟින් හඳුන්වා දෙන ලද සුබසාධන ප්‍රතිපත්ති මඟින් දරිද්‍රතාවට යම් පිටිවහලක් සැපයූ බව ඉන් සඳහන් වේ. නමුත් සමෘද්ධි වැටසටහන පිළිබඳ ව දීර්ඝ වශයෙන් අවධානයක් එමඟින් යොමු නොවුණි.

2013 වසරේ දී මයාදුන්නේ සහ රොමේෂන් යන පර්යේෂකයන් දෙදෙනා විසින් “නාගරික දරිද්‍රතාව මැනීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ භාවිත කරන මිනුම්වල යෝග්‍යතාවය” කොළඹ නගරයේ සිද්ධි අධ්‍යයනයක් ලෙසින් පර්යේෂණයක් සිදුකොට ඇත. මෙමඟින් නාගරික දරිද්‍රතාව මැනීම සඳහා භාවිත කරන මිනුම්දසු පිළිබඳ ව, දරිද්‍රතාව සම්බන්ධයෙන් ඇති මූල්‍ය ප්‍රවේශයන්, පෝෂණය හා එහි විලාසයන් පදනම් කොටගත් දරිද්‍රතා මට්ටම්, නාගරික දරිද්‍රතාවයන්ට බලපාන සාධක පිළිබඳව අධ්‍යයනය කර තිබීම වැදගත් වුවත්, ග්‍රාමීය දරිද්‍රතාව පිළිබඳ ව සහ සමෘද්ධි ව්‍යාපාරය පිළිබඳ ව අවධානය යොමුකර ඇත්තේ අවම වශයෙනි.

2016 වර්ෂය තුළ හේරන් විසින් “ශ්‍රී ලංකාවේ දිළිඳුකම පිටු දැකීම සඳහා සමෘද්ධි ව්‍යාපාරයේ දායකත්වය” පිළිබඳ ව පර්යේෂණයක් සිදුකර ඇති අතර එමඟින් ග්‍රාමීය සංවර්ධනයට සමෘද්ධි ව්‍යාපාරය කොතරම් දායක වී තිබේ ද යන්න පිළිබඳ ව අධ්‍යයනය කර තිබීම වැදගත් ය. එහෙත් ප්‍රායෝගික ව සමෘද්ධිලාභීන් තෝරා ගැනීම පිළිබඳ ගැටලු, නිලධාරීන්ගේ ගැටලු පිළිබඳව අවධානය යොමු කර ඇත්තේ සීමිත අයුරිනි.

2016 වර්ෂය තුළ ජයසිංහ විසින් “මෑතකාලීනව ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වන දිළිඳුබව පිටුදැකීමේ ව්‍යාපෘති යනුවෙන්” අධ්‍යයනයක් සිදුකර ඇති අතර එමඟින් ලංකාවේ දිළිඳුබව තුරන් කිරීම සඳහා පැවති විවිධ ව්‍යාපෘති සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමුකර තිබේ. ආහාර මුද්දර ක්‍රමය, ජනසවිය, ජනසවිය භාරකාර අරමුදල, සමෘද්ධිය, දිවිනැගුම, ගැමිදිරිය යනාදි ග්‍රාමීය සංවර්ධන වැඩසටහන් පිළිබඳව අවධානය යොමු කළත් ග්‍රාමීය සමාජයේ දිළිඳුබව තුරන් කිරීම සඳහා සමෘද්ධි වැඩසටහන දක්වන

දායකත්වය සම්බන්ධයෙන් දක්වා ඇත්තේ අඩු අවධානයකි. එමෙන් ම සමෘද්ධි නිලධාරීන්ගේ අකාර්යක්ෂමතාව, සමෘද්ධිලාභීන්ව අධීක්ෂණය කිරීමේ වැදගත්කම සම්බන්ධ ව අඩු අවධානයක් යොමුකර තිබේ. එහෙයින් එම රීක්තකය මෙම පර්යේෂණය මගින් අවම කිරීමට හැකියාව ලැබිණ.

පර්යේෂණ ගැටලුව

ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය දිළිඳුබව තුරන් කිරීම උදෙසා විවිධ සංවර්ධන වැඩසටහන් මින් පෙර හඳුන්වා දෙනු ලැබුවත්, වර්තමානයේ දී සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහන ප්‍රධානත්වයක් හිමි කරගනී. එහෙත් ලංකාවේ ග්‍රාමීය දිළිඳුබව දිනෙන් දින වර්ධනය වීමක් දැකිය හැකි ය. 2019 වසරේ දී දරිද්‍රතා රේඛාවට පහළින් ජීවත්වන ජනගහනය 14.3% කි. යාවත්කාලීන කරන දරිද්‍රතා රේඛාවට අදාළ ව, දරිද්‍රතා රේඛාවට පහළින් පුද්ගලයෝ මිලියන 3.04ක් සිටිති. එය 2002 වසරට වඩා 4.4% ක වැඩි වීමකි. ඒ තුළ ග්‍රාමීය ජනතාව 16.6%ක් සිටින අතර, වතු ජනතාව 51.3%ක් සිටිති. 2019 වසරේ ගෘහ ඒකක අදායම් හා වියදම් සමීක්ෂණයට අදාළ ව දළ වශයෙන් ශ්‍රී ලාංකික පුද්ගලයින් හය දෙනෙකුගෙන් එක් අයෙකු දරිද්‍රතාවයට අදාළ බහුවිධමානයන්ට අනුව දුප්පත් වේ. එමෙන් ම 2017 සිට 2021 දක්වා විවිධ සුබසාධන වැඩසටහන්වල ප්‍රතිලාභීන්ගේ සංඛ්‍යාව ද වර්ධනය වී තිබේ. 2017 වසරේ දී 1,388,242ක් ද 2018 වසරේ දී 1,384,021ක් ද, 2019 වසරේ දී 1,800,182ක් ද, 2020 වසරේ දී 1,770,086ක් ද සහ 2021 වසරේ දී 1,760,485ක වශයෙන් සුබසාධන ප්‍රතිලාභීන්ගේ වර්ධනයක් දැකිය හැකි ය (මහාබැංකු වාර්තාව, 2021). එබැවින් සමෘද්ධි වැඩසටහන මගින් අපේක්ෂා කළ ඉලක්ක සම්පූර්ණ වූවානම් දරිද්‍රතාව මෙලෙස වර්ධනය නොවේ. එබැවින් මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව බවට පත් වූයේ ග්‍රාමීය සංවර්ධනය හා සුබසාධන වැඩසටහනක් ලෙස සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහන සාර්ථක වී තිබේ ද? යන්නයි.

පර්යේෂණ අරමුණු

ප්‍රධාන අරමුණ

ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය දිළිඳුබව තුරන් කිරීමේ අරමුණින් හඳුන්වා දෙන ලද සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහනේ ප්‍රගතිය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම.

උප අරමුණු

- වර්තමානයේ සමෘද්ධිලාභීන් තෝරා ගන්නා ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීම හා එහි දුර්වලතා අධ්‍යයනය කිරීම.
- සමෘද්ධිලාභීන් අතර සමෘද්ධිය ලබා දීමේ දී ඇති වන ගැටලු හඳුනා ගැනීම.
- නිලධාරී යාන්ත්‍රණයේ පවතින ගැටලුකාරීත්වය හඳුනා ගැනීම.

පර්යේෂණයේ වැදගත්කම

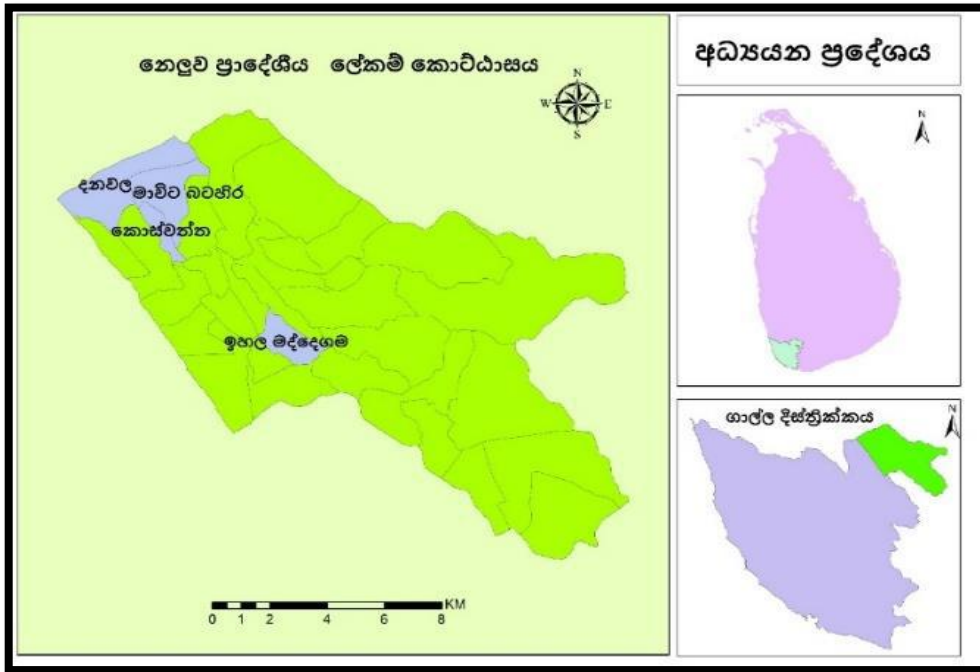
ශ්‍රී ලංකාවේ වර්තමානයේ ක්‍රියාත්මක සංවර්ධන වැඩසටහන් අතර ප්‍රධාන ම වැඩසටහන සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහනයි. එමඟින් සමෘද්ධිලාභීන්ට කොරෝනා වසංගතය සහ පවතින ආර්ථික අර්බුදතාව තුළ බොහෝ සහන සැලසුණි. එමෙන් ම රජය මඟින් ගන්නා ලද දිළිඳු සහන ව්‍යාපෘතිවල ප්‍රධාන තැනක් හිමි වන්නේ ද සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභීන්ට ය. එනිසා මෙම වැඩසටහන යාවත්කාලීන කළ යුතු වේ. මන්ද යත් දැනට සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභය හිමිකර දෙන නිර්ණායක සහ සමෘද්ධි නිලධාරීන්ගේ මෙන් ම සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභීන්ගේ ප්‍රගතිය සමාලෝචනය කළ යුතු ය. ඇතැම් විට සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභය ලබන්නන් දිළින්දන් නොවේ. තවත් විටක සමෘද්ධිය ලැබිය යුතු පිරිසට එය හිමි වී නැත. එනිසා මෙම පර්යේෂණය තුළ අවධානය යොමු කරන්නේ සාර්ථක ව සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් ග්‍රාමීය ජනතාව සවිබල ගන්වා දිළිඳුභාවය අඩු කිරීමට ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳවයි. සුබසාධනය, සංවර්ධනය පිළිබඳව බොහෝ අධ්‍යයනයක් සිදුකර තිබුණත්, ග්‍රාමීය ජනතාවගේ සුබසාධනය සඳහා සමෘද්ධි වැඩසටහන ඵලදායීතාවයකින් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වැදගත්කම මෙම පර්යේෂණය මඟින් පෙන්වා තිබීම වැදගත්කොට සැලකිය හැකි ය.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

අධ්‍යයන ප්‍රදේශය

ශ්‍රී ලංකාවේ දකුණු පළාතේ, ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ තෙළුව ප්‍රදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයට අයත් ග්‍රාම සේවා වසම් 34ක් පවතින අතර, මෙම අධ්‍යයනය සඳහා යොදාගනු ලැබුවේ මාවිට බටහිර, දනවල, ඉහළ මද්දේගම සහ කොස්වත්ත යන ග්‍රාමසේවා වසම් හතර වේ. මෙම ප්‍රදේශය තුළ ජීවත්වන බොහෝ ජනතාව තේ වගාව තම ජීවනෝපාය කරගෙන ජීවත් වෙති. එමෙන් ම අමතර අදායම් වශයෙන් රබර්, කුරුඳු, ගම්මිරිස් වගා කරන්නෝ ද වෙති. බොහෝමයක් අය තම වගාවට අමතර ව කුලී රැකියාවල නිරත වෙති. ඇතැම් ජනයාට ඉඩකඩම් නොමැත. ඔවුහු කුලී රැකියාවලින් පමණක් යැපෙති. ඇතැමුන්ට සමෘද්ධි ආධාර හිමි වේ. ඇතැම් පවුල් රණවිරු පවුල් ය. සාමාන්‍යයෙන් බොහෝ ගෙවල්වල ගෙවතු වගාව යම් ප්‍රමාණයකට කෙරේ. මෙවැනි සමාජ තත්ත්වයක් සහිත ඉහත ග්‍රාමසේවා වසම් හතරක් මෙම පර්යේෂණයට යොදා ගන්නා ලදී.

සිතියම් අංක 01 - අධ්‍යයන ප්‍රදේශයේ සිතියම

(මූලාශ්‍රය : මිනුම්දොරු දෙපාර්තමේන්තුවේ අංකිත දත්ත ඇසුරින්)

නියැදිය

නෙළුව ප්‍රදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයට අයත් පවුල් 8502ක් සිටින අතර එහි ආදායම් බෙදී ගොස් ඇති ආකාර වන්නේ, මාසික ආදායම 6,000 හෝ ඊට අඩු, 6,000 - 12,000 දක්වා, 12,000 - 20,000 දක්වා, 20,000 - 50,000 දක්වා, 50,000 -70,000 හෝ ඊට වැඩි යනාදී වශයෙනි (සම්පත් පැතිකඩ - නෙළුව ප්‍රදේශීය ලේකම් කාර්යාලය, 2021). මෙම කොටස් අතුරින් අඩු ආදායම්ලාභී, සමෘද්ධිය ලබන පවුල් 100ක් මෙම පර්යේෂණය සඳහා යොදා ගත් අතර එමඟින් ලැබුණු තොරතුරු මත මෙම අධ්‍යයනය සිදු කරන ලදී.

දත්ත රැස් කිරීම

1 ප්‍රාථමික දත්ත

අධ්‍යයනය සඳහා අපේක්ෂිත සමස්ත නියැදිය පූර්ණය කරගනු සඳහා දත්ත දායකයින් 100 තෝරා ගත් අතර, නියැදියට අනුව තොරතුරු ලබාගැනීමේ දී ප්‍රශ්නාවලි සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය වැනි සමාජ විද්‍යාත්මක ක්‍රමවේද භාවිත කෙරිණ. මෙහි දී විවෘත ප්‍රශ්න මාලාවක් සකස් කර එය 100ක් වූ දත්ත දායකයින්ට ලබා දී තොරතුරු ලබාගන්නා ලදී.

2 ද්විතියික දත්ත

දත්ත එක්රැස් කිරීමේ දී ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන වාර්තා ආදී රාජකාරීමය ලේඛන භාවිතයට ගැනුණු අතර ඊට අමතර ව න්‍යායාත්මක තොරතුරු ඇතුළත් ග්‍රන්ථ, සඟරා, අන්තර්ජාල ලිපි සහ පුවත්පත් ලිපි ආදී ද්විතියික මූලාශ්‍රය භාවිත කරමින්

පර්යේෂණයට අදාළ තොරතුරු ලබාගැනීම සිදු කරන ලදී.

දත්ත විශ්ලේෂණය

පර්යේෂණයට අදාළ ව ලබාගත් තොරතුරු විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී ප්‍රමාණාත්මක ක්‍රමවේදයන් භාවිත කරන ලදී. ඔහි දී දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා සංඛ්‍යානමය (Statistical) විධික්‍රමය යටතේ Ms EXCEL මෘදුකාංගය භාවිත කළ අතර සංඛ්‍යා විද්‍යාත්මක ක්‍රම ශිල්ප එනම් සංඛ්‍යා, ප්‍රතිශත, දත්ත වගු සහ ප්‍රස්තාර සටහන් භාවිත කරමින් විශ්ලේෂිත දත්ත නිරූපණය සිදු කෙරිණ. ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී ප්‍රමාණාත්මක වශයෙන් විග්‍රහ කළ නොහැකි දත්තයන් ගුණාත්මක ප්‍රවේශය යටතේ විග්‍රහ කළ අතර, රැස් කරගනු ලැබූ දත්ත තුළ ගැබ්වී ඇති ගුණාත්මක අගයන් ඉස්මතු කිරීම සඳහා විස්තරාත්මක ප්‍රවේශය භාවිත කරනු ලැබී ය.

සංඛ්‍යාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය

මෙම පර්යේෂණයේ දී ප්‍රතිචාර දැක්වූ බහුතරය වූයේ අවුරුදු 40 - 49 අතර සිටි පිරිස් ය. ඒ සඳහා ප්‍රතිචාර දැක්වූ පුරුෂයින්ගේ සංඛ්‍යාව ඉහළ යාමක් සිදු විය. එය 53%ක් වූ අතර, ස්ත්‍රීන් ප්‍රමාණය 47% කි. ප්‍රතිචාර දැක්වූ බහුතරයක් විවාහක වූ අතර, මෙම ප්‍රදේශවල අඩු අධ්‍යාපන මට්ටමේ බහුතරයක් සිටින බව හඳුනාගත හැකි විය.

මෙම පර්යේෂණය සඳහා විවෘත ප්‍රශ්නාවලි ක්‍රමය සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය යටතේ නෙළුව ප්‍රදේශීය මෙම පර්යේෂණය සඳහා විවෘත ප්‍රශ්නාවලි ක්‍රමය සහ

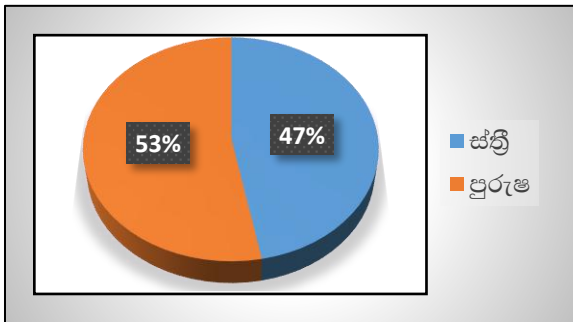
සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය යටතේ නෙළුව ප්‍රදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ සමාද්ධිලාභී පවුල් 100ක් (කාන්තාවන් 47 දෙනෙකු සහ පුරුෂයන් 53 දෙනෙකු) තොරතුරු සපයන ලදී. අධ්‍යයනය සඳහා තොරතුරු ලබා දීමට පුරුෂ පාර්ශවය දැඩි උනන්දුවකින් පසු වූ බව දැකගත හැකි විය. එම තොරතුරුවලට අදාළ ව මෙම අධ්‍යයනය සිදු කෙරිණ.

වගු අංක 01 - නියැදියේ ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය අනුව ව්‍යාප්තිය

ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය	ප්‍රතිචාර දැක්වූ අය
ස්ත්‍රී	47
පුරුෂ	53
එකතුව	100

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

ප්‍රස්තාර අංක 01 - නියැදියේ ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය අනුව ව්‍යාප්තිය

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

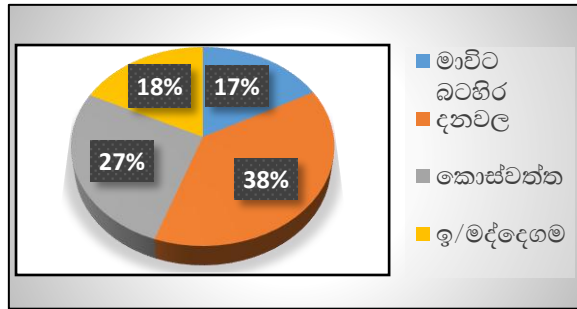
අංක 01 වගුවෙහි දක්නට අනුව අධ්‍යයනය සඳහා ස්ත්‍රීන් 47%ක් තොරතුරු සැපයූ අතර පුරුෂ පාර්ශවය 53%ක් තොරතුරු ලබා දීමට කටයුතු කරන ලදී. ඒ අනුව තොරතුරු සැපයූ බහුතරය පුරුෂ පාර්ශවයයි.

වගු අංක 02 - ග්‍රාම සේවා වසම් තුළ පවුල් සහ සමාද්ධිලාභී පවුල් සංඛ්‍යාව

ග්‍රා. වසම	පවුල් සංඛ්‍යාව	සමාද්ධිලාභී පවුල් සංඛ්‍යාව
මාවිට බටහිර	259	30
දනවල	351	67
කොස්වත්ත	188	47
ඉ/මද්දෙගම	198	31
එකතුව	996	175

මූලාශ්‍රය : (සම්පත් පැතිකඩ - නෙළුව ප්‍රදේශීය ලේකම් කාර්යාලය, 2021)

ප්‍රස්තාර 02 - ග්‍රාම සේවා වසම් තුළ පවුල් සහ සමාද්ධිලාභී පවුල් සංඛ්‍යාව

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

2021 නෙළුව ප්‍රදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ පවතින සම්පත් පැතිකඩට අදාළ ව (වගු අංක 02 දක්න) මෙම ග්‍රාමසේවා වසම් සියල්ලෙහි ම සිටින පවුල් සංඛ්‍යාව 996 කි. ඉන් සමාද්ධිලාභී පවුල් සංඛ්‍යාව 175ක් වේ. කොස්වත්ත ග්‍රාමසේවා වසම තුළ පවුල් 188ක් තිබෙන අතර, ඉන් 47ක් සමාද්ධිලාභී පවුල් වෙති. නමුත් එහි රුපියල් 6,000 ට වඩා අඩු ආදායම්ලාභී පවුල් සිටින්නේ 21ක් පමණි. එමඟින් සමාද්ධිලාභීන් තෝරා ගැනීමේ යම් යම් දුර්වලතා පවතින බව පෙනේ. අඩු ම ආදායම්ලාභීන් ප්‍රමාණයක් සිටින්නේ මාවිට - බටහිර ග්‍රාම සේවා වසම තුළ ය. එහි පවුල් සංඛ්‍යාව 259 කි. නමුත් සමාද්ධිලාභී පවුල් ලෙස හඳුනාගත හැකිවන්නේ පවුල් 30ක් පමණි. ප්‍රතිශතයක් ලෙස මාවිට - බටහිර ග්‍රාමසේවා වසමේ සමාද්ධිලාභී ප්‍රතිශතය 17%ක් ලෙසත්, ඉහළ මද්දෙගම ග්‍රාමසේවා වසම තුළ එය 18%ක් බවත් බහුතරයක් වූ සමාද්ධිලාභී ප්‍රතිශතය ඇත්තේ දනවල ග්‍රාමසේවා වසම තුළ බවත් පැහැදිලි ය. 021 නෙළුව ප්‍රදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ පවතින සම්පත් පැතිකඩට අදාළ ව (වගු අංක 02 දක්න) මෙම ග්‍රාමසේවා වසම් සියල්ලෙහි ම සිටින පවුල් සංඛ්‍යාව 996 කි. ඉන් සමාද්ධිලාභී පවුල් සංඛ්‍යාව 175 ක්වේ. කොස්වත්ත ග්‍රාමසේවා වසම තුළ පවුල් 188ක් තිබෙන අතර, ඉන් 47ක් සමාද්ධිලාභී පවුල් වෙති. නමුත් එහි රුපියල් 6,000ට වඩා අඩු ආදායම්ලාභී පවුල් සිටින්නේ 21ක් පමණි. එමඟින් සමාද්ධිලාභීන් තෝරා ගැනීමේ යම් යම් දුර්වලතා පවතින බව පෙනේ. අඩු ම ආදායම්ලාභීන් ප්‍රමාණයක් සිටින්නේ මාවිට - බටහිර ග්‍රාම සේවා වසම තුළ ය. එහි පවුල් සංඛ්‍යාව 259 කි. නමුත් සමාද්ධිලාභී පවුල් ලෙස හඳුනාගත හැකිවන්නේ පවුල් 30ක් පමණි. ප්‍රතිශතයක් ලෙස මාවිට - බටහිර ග්‍රාමසේවා වසමේ සමාද්ධිලාභී ප්‍රතිශතය 17%ක් ලෙසත්, ඉහළ මද්දෙගම ග්‍රාමසේවා වසම තුළ එය 18%ක් බවත් බහුතරයක් වූ සමාද්ධිලාභී ප්‍රතිශතය ඇත්තේ දනවල ග්‍රාමසේවා වසම තුළ බවත් පැහැදිලි ය.

වගු අංක 03 - පවුලේ ඉතිරි කිරීම් සහ ණය පිළිබඳ ස්වභාවය

ඉතිරි කිරීම්		ණය	
ආයතන වර්ගය	සංඛ්‍යාව	ආයතන වර්ගය	සංඛ්‍යාව
බැංකු	13	බැංකු	55
වෙනත් මූල්‍යමය	-	වෙනත් මූල්‍යමය	6
කුඩා කණ්ඩායම්	-	කුඩා කණ්ඩායම්	12
එකතුව	13	එකතුව	73

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

වගු අංක 03 ට අනුව සමස්ත ග්‍රාමසේවා වසම් කුළ බැංකු ණය හිමියන් බහුල වශයෙන් හඳුනාගත හැකිය. එමෙන් ම එම ණය ගෙවීමට දැඩි දුෂ්කරතා පවතී. කොරෝනා මුල් කාලයේ දී ඒ සඳහා යම් සහනශීලී ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කළත්, පසු ව ඇති වූ ආර්ථික අර්බුදය හමුවේ එම ණය ගෙවීමට අපහසුතා පවතින බව මෙම අධ්‍යයනය මගින් හෙළිවිය. එමෙන් ම කණ්ඩායම් ණය බහුල වශයෙන් ගැනීමට සමෘද්ධිලාභීන් පෙළඹී තිබේ. සමෘද්ධිය මගින් ලබා දෙන අනිවාර්ය ඉතිරි කිරීම් හැරුණු විට, වෙනත් ඉතිරි කිරීම් සඳහා ජනතාවගේ අඩු සැලකිල්ලක් ඇති බව මෙමගින් පැහැදිලි විය. විශේෂයෙන් ම එම පවුල්වලට ඉතිරි කිරීම් සඳහා ප්‍රමාණවත් මුදලක් නොමැති බවත්, වර්තමාන ආර්ථික අර්බුදය ඒ සඳහා බලපා ඇති බවත් අධ්‍යයනයෙන් තහවුරු විය. විශේෂයෙන් ම දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනයට සහ නිවසේ වියදම් පිළිබඳ ව විශාල මුදලක් වැය වන බවත්, එබැවින් බොහෝ කටයුතු සඳහා ණය වීමට සිදුවන බවත් ජනතාවගේ මතයයි.

වගු අංක 04 - පවුලේ සාමාජික සංඛ්‍යාව

සාමාජික සංඛ්‍යාව	පවුල් සංඛ්‍යාව
4 දෙනෙකු හෝ ඊට වැඩි	22
3 දෙනෙකු සිටින පවුල්	63
1 හෝ 2 සිටින පවුල්	15
එකතුව	100

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

වගු අංක 04 ට අදාළ ව තෝරාගත් සමෘද්ධිලාභී පවුල් 100 අතුරින් පවුලේ සාමාජික සංඛ්‍යාව 4 හෝ ඊට වැඩි පවුල් 22ක් තිබුණි. මෙම පවුල් සඳහා සමෘද්ධි සහනාධාරය රුපියල් 3500ක් ලැබේ. එහෙත් මෙම අධ්‍යයන ප්‍රදේශය කුළ සහනාධාරය රුපියල් 3,500 ට අඩු විශාල පිරිසක් සිටින බව පැහැදිලි ය. මෙම ප්‍රදේශ 4 කුළ ම පවුලේ සාමාජික සංඛ්‍යාව තුන් දෙනෙකු සිටින පවුල් 63ක් තිබුණු අතර එම පවුල් ප්‍රමාණයේ වර්ධනයක් ඇති බව තහවුරු විය. එම

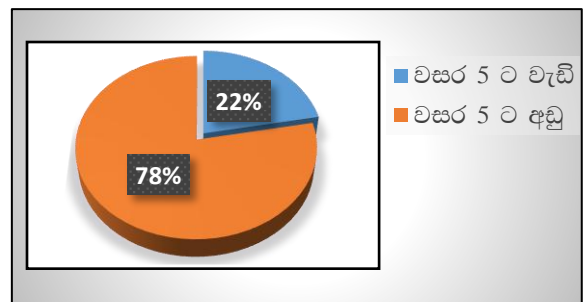
පවුල් සඳහා රුපියල් 2,500ක් පමණක් ලැබෙන අතර, රුපියල් 1,500ක් ලැබෙන පවුල් 15ක් ද සිටින බව හඳුනාගත හැකි විය.

වගු අංක 05 - සමෘද්ධිය ලැබීම පිළිබඳ ස්වභාවය

සමෘද්ධිය ලැබීම	පවුල් සංඛ්‍යාව
වසර 5 ට වැඩි	22
වසර 5 ට අඩු	78

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

ප්‍රස්තාර අංක 03 - සමෘද්ධිය ලැබීම පිළිබඳ ස්වභාවය

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

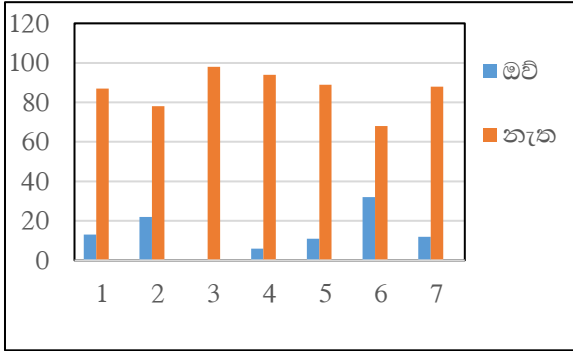
මෙම අධ්‍යයනයෙන් පැහැදිලි වූයේ සමෘද්ධිය ලැබීම වසර පහකට අඩු පවුල් සංඛ්‍යාව 78ක් වන බව ය. එසේ ම වසර පහකට වැඩි පවුල් සංඛ්‍යාව 22ක් ලෙස දැකගත හැකි විය. පවතින දේශපාලන අධිකාරියේ වෙනස්වීම් මත සමෘද්ධිය ලබාදීම ද යම් යම් අවස්ථාවල වෙනස් වීම සිදුවන බව ඇතැමුන් පෙන්වා දෙන කරුණකි. මෙම තොරතුරුවලට අනුව දීර්ඝ කාලයක් සමෘද්ධිය ලබන පවුල් 22%ක් සිටින බව හඳුනා ගත හැකි විය.

වගු අංක 06 - සමෘද්ධි වැඩසටහන ග්‍රාමීය සංවර්ධනයට දායකත්වයක් ලබා දීම හෝ නොදීම

සමෘද්ධි වැඩසටහන ක්‍රියාකාරීත්වය	ප්‍රතිචාරය (පවුල් සංඛ්‍යාව)	
	ඔව්	නැත
1. සමෘද්ධි වැඩසටහන් ප්‍රදේශයේ ක්‍රියාත්මක වේද?	13	87
2. සමෘද්ධි වැඩසටහන් මගින් ප්‍රදේශයට සේවාවක් සැපයීම	22	78
3. පවුල්වලට ස්වයං රැකියා ලැබීම	-	98
4. ලැබෙන මාසික මුදල ප්‍රමාණවත් වීම	6	94
5. සමෘද්ධිය නිසා පවුලේ ආදායම ඉහළ යාම	11	89
6. ග්‍රාමීය සංවර්ධනයට මෙම වැඩසටහන යහපත් වීම	32	68
7. දැගිබව තුරන් කිරීම සිදුවීම	12	88

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

ප්‍රස්තාර අංක 04 - සමෘද්ධි වැඩසටහන ග්‍රාමීය සංවර්ධනයට දක්වන දායකත්වය

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ සමෘද්ධි සහනාධාරය ලබන පිරිස් සිටිය ද ඔවුන්ගේ ආදායම ඉහළ නොගිය බව බොහෝ පවුල් සංඛ්‍යාවකගේ අදහස විය. සමෘද්ධි වැඩසටහන ප්‍රදේශයට සේවාවක් සපයා තිබේ ද? යන්න ගැටලු සහගත ය. එයට හේතුව වන්නේ අදායම් ප්‍රමාණය වර්ධනය කිරීම උදෙසා මෙම වැඩසටහන මගින් ක්‍රමාණුකූල යෝජනා, අදහස් ඉදිරිපත් නොවීමයි.

ග්‍රාමීය සංවර්ධනයට සමෘද්ධි ව්‍යාපාරය යහපත් වේ ද? යන්න විවාදාත්මක ය. මන්ද යත් ඇතැම් පිරිස් මෙම සමෘද්ධිය ලබා ගැනීමෙන් ම ජීවත් වීමට උත්සාහ කරන අතර ම, නිලධාරී මට්ටමින් උපදෙස් මෙම පිරිස්වලට ලබා දෙන්නේ නම් මෙම තත්ත්වය බොහෝ සෙයින් ම වෙනස් වීමට ඉඩ තිබෙන බව පැහැදිලි ය. විශේෂයෙන් ම කොරෝනා කාලය තුළ රුපියල් 5000 බැගින් සමෘද්ධිලාභීන්ට සහන ලැබුණු අතර, එයට අමතර ව තවත් සහන බොහෝමයක් ඔවුන්ට හිමි විය. එනිසා ඇතැමුන් මෙම සමෘද්ධි දීමනාව තම යහපත උදෙසා ම තබාගැනීමට උත්සාහ කරන ස්වභාවයක් දැක ගැනීමට හැකි විය.

තව ද වගු අංක 06 ට අනුව ග්‍රාමසේවා වසම් තුළ පොදුවේ ගත් විට සමෘද්ධි වැඩසටහන තුළ ඇති විවිධ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක වීමේ දුර්වලතා දැකිය හැකි ය. ලැබුණු තොරතුරුවලට අනුව එම වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක නොවන බව 88%ක ගේ මතය විය. ප්‍රදේශයට සමෘද්ධිය ලැබීම හරහා සේවාවක් ඉටු නොවුණු බව ද පෙන්වා දෙන අතර, යහපත් බව පෙන්වා දෙන්නේ 22%ක් පමණි. කිසිදු පවුලකට ස්වයං රැකියා හිමි වී නැත. එය ප්‍රබල දුර්වලතාවකි. සමෘද්ධි සහනාධාරය මගින් මාසික ව ලැබෙන මුදල ප්‍රමාණවත් නොමැතිබව 94% ගේ අදහස් විය. පවුලේ ආදායම් මට්ටම ඉහළ නොගිය බව 89% දෙනෙකුගේ ප්‍රතිචාරය විය. දුගීබව තුරන් කිරීම සම්බන්ධ ව මෙම වැඩසටහන ප්‍රමාණවත් නොවන බව 88%ක ජනතාවගේ අදහසයි.

මේ අනුව මෙම වැඩසටහනෙහි ප්‍රගතිශීලීභාවය සම්බන්ධයෙන් ගැටලු පවතින බවත්, දරිද්‍රතාවෙන් පෙළෙන පවුල්වල ආර්ථිකයෙහි වෙනසක් සිදු කිරීමට මෙම වැඩසටහන ප්‍රායෝගික ව අවධානය යොමු නොකළ බවත්, බොහෝ දෙනාගේ අදහස විය.

ප්‍රදේශයේ විවිධ පැළ වර්ග බෙදා දීම හැරුණු විට වෙනත් වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක නොවන බව තොරතුරු අනුව පෙනේ.

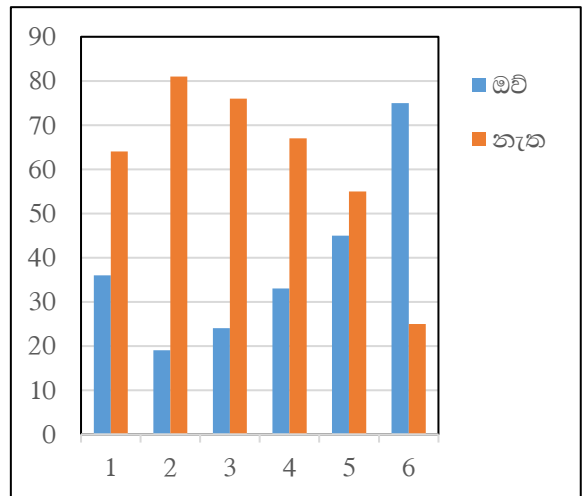
මෙම පවුල් සඳහා ස්වයං රැකියා ලැබීම සිදු නොවන බවත්, කුඩා කණ්ඩායම් ක්‍රියාත්මක වුව ද ඒවායේ ප්‍රගතියක් නොවන බවත් පවුල් 98කගේ මතය විය. මේ අනුව මෙම වැඩසටහන මගින් අර්ථාන්විත වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක නොවන බව බහුතරයක මතය බවත් පැහැදිලි ය. ග්‍රාමීය දිළිඳුබව තුරන් කිරීම උදෙසා මෙම සමෘද්ධි වැඩසටහන හඳුන්වා දෙන අතර එහෙත් මෙමගින් ග්‍රාමීය ජනයාගේ ආර්ථිකය ශක්තිමත් නොවූ බවත්, නිරන්තරයෙන් ණය මත ජීවත් වීමට ග්‍රාමීය ජනයාට සිදු වී ඇති බවත් ඇතැමුන්ගේ මතයයි. මේ නිසා 88%කගේ මතය වූයේ මෙම සංවර්ධන වැඩසටහන සාර්ථක නොවන බවයි.

වගු අංක 07- සමෘද්ධිලාභීන්ගේ සංගණනය අනුව වැඩසටහනෙහි පැන නගින ගැටලුකාරී තත්ත්වය

සමෘද්ධිලාභීන්ගේ සංගණනය අනුව සමෘද්ධි වැඩසටහන තුළ ඇති ගැටලු	ප්‍රතිචාරය	
	මව්	නැත
1. සමෘද්ධි වැඩසටහන පිළිබඳ ව සමෘද්ධි නිලධාරීතුමා ජනතාව දැනුවත් කරයි	36	64
2. සමෘද්ධි නිලධාරීතුමාගේ සේවාව පිළිබඳව සැහීමකට පත් වීම	19	81
3. සමෘද්ධිය ලබා දීමේ දී අපේක්ෂිතයන් තෝරා ගන්නා ආකාරය පිළිබඳව ඔබ සැහීමකට පත් වන්නේ ද?	24	76
4. සමෘද්ධි ණය පහසුකම් ලබා දීම නිසි පරිදි සිදුවීම	33	67
5. ප්‍රජා සහභාගීත්වය අඩුවීම	45	55
6. නිලධාරීන්ගේ තීරණ ගැනීමේ දුර්වලතා ඇතිවීම	75	25

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

ප්‍රස්තාර අංක 05 - සමෘද්ධිලාභීන්ගේ සංගණනය අනුව වැඩසටහනෙහි උද්ගත වූ ගැටලු

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

වගු අංක 07 ට අනුව අධ්‍යයන ප්‍රදේශය තුළ සමාදේශීය පිළිබඳ ව දැනුවත්භාවයේ ගැටලු පවතී. එනම් පවුල් 64 ක් පෙන්වා දෙන්නේ සමාදේශීය පිළිබඳව නිවැරදි දැනුවත්භාවයක් නොමැති බව ය. එසේ ම සමාදේශීය නිලධාරීන්ගේ සේවාව සම්බන්ධව 19%ක් සැහිමකට පත් වුවත්, 81%ක් පෙන්වා දෙන්නේ එම සේවාව පිළිබඳව සැහිමකට පත් නොවීය හැකි බව ය. ඉහත වගු අංක 07 හි 04 වන ප්‍රශ්නයට අදාළ ව දත්ත දායකයින්ගේ අදහස වූයේ විශේෂයෙන් ම සමාදේශීය ණය ලබා දීමේ දී යම් යම් අකටයුතුකම් සිදු වන බව ය.

සමාදේශීය නිලධාරීන්ගේ පත් වන්නේ ගම කේන්ද්‍ර කොට ගෙන බව ඇතැමුන්ගේ මතයයි. මේ නිසා ම හිතවත්කම මත නව සමාදේශීය තෝරා ගැනීමත්, ණය ලබා ගැනීමේ දී පවා නිලධාරීන්ගේ චුම්භාවයක් ඉටු කිරීමට මෙම සමාදේශීය නිලධාරීන්ට සිදුවන බවත් බොහෝ දෙනාගේ අදහසයි. මේ නිසා ම නුසුදුසු පුද්ගලයින් සමාදේශීය ලෙස පත් කර ගන්නා බවත්, තව බොහෝ දෙනෙකුට සමාදේශීය සහනාධාරය ලබා දීමට සුදුසුකම් පවතින බවත් ඔවුන්ගේ අදහසයි.

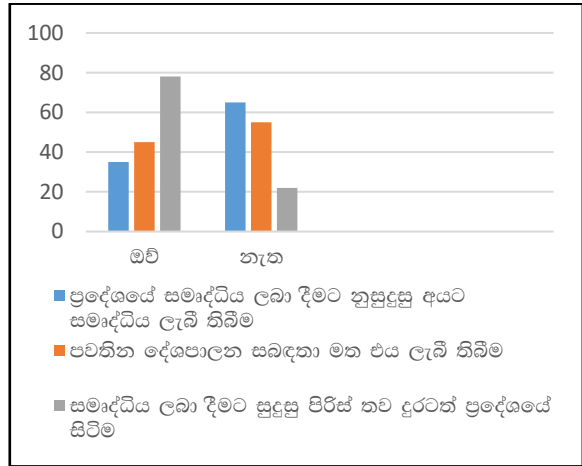
ඉහත වගු අංක 07 ට අදාළ ව (ප්‍රශ්න අංක 03) සමාදේශීය සඳහා අපේක්ෂකයින් තෝරා ගැනීමේ දී හිතවත්කම්, දේශපාලනයේ බලපෑම් බහුල වශයෙන් ම හඳුනා ගත හැකි ය. එම නිසා ම සමාදේශීය සඳහා අපේක්ෂකයින් තෝරා ගැනීම සුදුසු නොවන බව සමාදේශීය පවුල් 76%ගේ මතය විය. ප්‍රජා සහභාගීත්වය සම්බන්ධ ව ප්‍රතිචාර සහ නිලධාරීන්ගේ තීරණ ගැනීමේ දුර්වලතා ඇති බව 75%ක් පවුල් පෙන්වා දෙති. මේ නිසා පැහැදිලි වන්නේ ප්‍රායෝගික ව සමාජය තුළ ගැටලු ඇතිවන බවයි. සාම්ප්‍රදායික ක්‍රමවේදයන් අනුව ම නිලධාරීන් කටයුතු කිරීමත්, මේ නිසා කාලය, ශ්‍රමය අපහත් යන බවත් ඇතැමුන්ගේ චෝදනාවන් ය. මේ නිසා ම ප්‍රජාවගේ සහභාගීත්වය අඩු වීමට හේතුවන බව ඔවුන් පෙන්වා දෙයි.

වගු අංක 08 - සමාදේශීය තෝරා ගැනීමේ දී ඇතිවන ගැටලුකාරීත්වය

සමාදේශීය තෝරා ගැනීමේ දී ඇතිවන ගැටලු	ප්‍රතිචාරය (පවුල් සංඛ්‍යාව)	
	මව්	නැත
1. ප්‍රදේශයේ සමාදේශීය ලබා දීමට නුසුදුසු අයට සමාදේශීය ලැබී තිබීම	35	65
2. පවතින දේශපාලන සබඳතා මත එය ලැබී තිබීම	45	55
3. සමාදේශීය ලබා දීමට සුදුසු පිරිස් තව දුරටත් ප්‍රදේශයේ සිටීම	78	22

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

ප්‍රස්තාර අංක 06 - සමාදේශීය තෝරා ගැනීමේ දී ඇතිවන ගැටලු

මූලාශ්‍රය : (ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, 2022)

වගු අංක 08 ට අදාළව අධ්‍යයන ප්‍රදේශය තුළ සමාදේශීය සහනාධාරය නුසුදුසු අයට ලබාදෙන බවට, පවුල් 35 කගේ ම අදහස විය. මේ අනුව පැහැදිලි වන්නේ මෙම වැඩසටහනට අපේක්ෂකයන් තෝරාගනු ලැබීමේ දී යම් යම් ගැටලු පවතින බව ය. පවතින දේශපාලන සබඳතා මත එය ලැබෙන බව පවුල් 45 ක් පෙන්වා දෙන අතර, තවදුරටත් සෑම ග්‍රාමසේවා වසමක ම සමාදේශීය ලබාදීමට සුදුසු, අඩු ආදායම්ලාභී, ඉඩම් නොමැති, පිරිස් සිටින බව පවුල් 78 ක අදහස විය.

වගු අංක 08 තුළ සඳහන් පරිදි විශේෂයෙන් ම සමාදේශීය සහනාධාරය ලබාදීමට අපේක්ෂකයන් තෝරා ගැනීමේ දී එය ලබාදීම නුසුදුසු, යහපත් ආර්ථිකයක් සහිත (ක්‍රීරෝද රථ සහ මෝටර් සයිකල් සහිත) පවුල්වලට එය ලැබී ඇති බව ප්‍රායෝගික ව දැකිය හැකි ය. මෙම තත්ත්වය ප්‍රායෝගික ව ගැටලු රාශියක් සමාජය තුළ පැන නැගීමට බලපා තිබේ. පොල්අතු සෙවිලි කළ නිවාස පවතින ඇතැම් පිරිස්වලට පවා මෙම සහනාධාරය නොලැබීම දුර්වලතාවක් ලෙස ජනතාව පෙන්වා දෙති. පවතින දේශපාලන ඕනෑ එපාකම් මත මෙම සහනාධාරය ලැබෙන බව ඇතැමුන්ගේ මතය විය. දේශපාලන රැස්වීම්වලට යන, එසේ ම මැතිවරණ කාලවල දී පක්ෂවලට සහයෝගය ලබා දෙන පිරිස්වලට මෙම සහනාධාරය දීමේ දී වැඩි වාසි සහගත තත්ත්වයක් උදාවන බව ජනතාවගේ අදහසයි. එසේ ම ඇතැම් අයගේ සහනාධාරය කපා හරිමින් දේශපාලන පලිගැනීම් සිදු වන බව ද අනාවරණය කර ගත හැකි විය.

නිගමනය

ශ්‍රී ලංකාවේ දුප්පත්කම අවම කිරීම සහ ග්‍රාම සංවර්ධනය උදෙසා ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රමුඛතම වැඩසටහනක් ලෙස සමාදේශීය ව්‍යාපාරය සඳහන් කළ හැකි ය. එහෙත් ක්‍රියාත්මක තත්ත්වය තුළ සමාදේශීය සංවර්ධන වැඩසටහන යම් යම් ගැටලුවලට මුහුණපා ඇති බවක් දැකිය හැකි ය. විශේෂයෙන් ම දුප්පත්කම අවම කිරීම උදෙසා සමාදේශීය වැඩසටහන හඳුන්වා

දෙනු ලැබුවත්, එම ප්‍රතිලාභය ලැබිය යුතු පිරිස් බොහෝමයක් සිටිය දී නිර්ණායක නොසලකා දේශපාලන පක්ෂ, හිතවත්කම් මත එම ප්‍රතිලාභය ලබා දීම දැකිය හැකි ය. එහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ දුප්පත්කම අවම නොවී තව තව දුප්පතුන් බිහිවීමයි. සැබැවින් ම දුප්පත් පිරිස් වෙත මෙම සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභය නොලැබෙන හෙයින් ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය සංවර්ධනය උදෙසා පවතින සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහන අපේක්ෂිත අරමුණු ඉටුකර ගැනීමට නොහැකි වී ඇති බව පෙන්වා දිය හැකි ය.

යෝජනා

සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහන මගින් ග්‍රාමීය ජන සමාජයේ දිළිඳු බව තුරන්කොට ග්‍රාමීය ජන ජීවිතය නංවාලීමට නම් එම වැඩසටහනෙහි යම් යම් ආකාරයේ දුර්වලතා හඳුනා ගැනීම අවශ්‍ය වේ. එම කරුණු පහත දැක්වෙන පරිදි දැක්විය හැකි ය.

- 1 සමෘද්ධි සංවර්ධන වැඩසටහන සැලසුම් කිරීමේ දී බිම් මට්ටමේ අදහස් විමසීම,
- 2 දේශපාලන අභිලාෂයන් ඉටුකර ගැනීමට කටයුතු නොකිරීම,
- 3 ප්‍රතිලාභී ප්‍රජාව යැපීම් මානසිකත්වයකින් මුදවා ගැනීම හා එයට අදාළ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම.
- 4 සමාජ සජීවීකරණය තුළ පවතින ගැටලු මෙන් ම ප්‍රතිලාභීන් තෝරා ගැනීමේ පවතින දුර්වලතා හඳුනා ගැනීම.
- 5 නිවැරදි පුහුණුවක් හා නිවැරදි ඉලක්ක සහිත සමෘද්ධි නිලධාරීන් තෝරා පත් කිරීමට කටයුතු කිරීම.
- 6 දිළිඳු පවුල් තෝරා ගැනීමේ දී විධිමත් නිර්ණායක ඉදිරිපත් කිරීම.
- 7 දිළිඳු අයට තම ජීවන තත්ත්වය ඉහළ නංවා ගැනීමට ඇති අවස්ථා වැඩි කිරීම.
- 8 තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට සහභාගී වීමට හැකිවන අයුරින් දිළිඳු ජන කොටස් සවිබල ගැන්වීම.
- 9 දිළිඳු ජනතාව නිරන්තරයෙන් ම මුහුණ දෙන ආර්ථික අනාරක්ෂිතභාවයට පිළියම් වශයෙන් ආර්ථික රැකවරණයන් ලබා දීම.
- 10 දුෂ්කර ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල සමාජ හා ආර්ථික යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය කිරීම.
- 11 රැකියාවක් කළ නොහැකි, අබාධිත හා වියපත් පුද්ගලයන් රැකබලා ගැනීමට සමාජ ආරක්ෂණ විධිවිධාන සකස් කිරීම.
- 12 දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ එක ම ප්‍රදේශයක් තුළ , එක ම සමෘද්ධි නිලධාරීන් නොයෙදීම.
- 13 සමෘද්ධි ණය ලබා දීමේ දී විධිමත් ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කිරීම.
- 14 මාසික ඇගයීම් වාර්තා ලබා ගැනීමට සමෘද්ධි නිලධාරීන් යොමු කිරීම.

ඉහත කරුණු පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීම මගින් ග්‍රාමීය දිළිඳුබව යම් ප්‍රමාණයකට හෝ අඩු කර ගත හැකි ය.

පරිශීලිත මූලාශ්‍රය

ඒදිරිසිංහ, ඩී. (2010) සමාජය හා සංවර්ධනය, දෙහිවල, වත්මා ප්‍රකාශකයෝ.

කලුආරච්චිල ආර්. (2014) සංවර්ධන සංකල්ප හා ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකය, කොළඹ, කර්තෘ ප්‍රකාශන.

ගමගේ, එස්. අයි. (1998) ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික සංවර්ධනය, කොළඹ 11, ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.

ජයසිංහ, ආර්. (2014) ප්‍රජා සංවර්ධනය සඳහා සමාජ වැඩ විධික්‍රම, පොතුහැර, ලේඛක පාඨක සමාජය.

දිවි නැගුම පනත (2013) ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ නීතිගත සංස්ථාව.

දිවි නැගුම කාර්ය සාධන වාර්තාව (2014) නිවාස හා සමෘද්ධි අමාත්‍යාංශය.

දිසානායක, ඩී. (2016) දිවිනැගුම විභාග ජයමඟ, කොළඹ, කර්තෘ ප්‍රකාශන.

ප්‍රේමසිරි, බී. අයි. කේ. බී. (2007) ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය දරිද්‍රතාව පිටුදැකීමේ ව්‍යාපාරයේ විකාශනය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.

මිතුරන්, ඩබ්ලිව්. ජී. (2000) සමෘද්ධි ව්‍යාපාරයේ ත්‍රිවිධ සංවර්ධන ප්‍රවේශල කොළඹ, සමෘද්ධි යොවන කටයුතු හා ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රකාශනයකි.

රත්නායක, ආර්. එම්. කේ. (2017) දුගිකම තුරන් කිරීම සහ සෞභාග්‍යය බෙදා ගැනීම, බත්තරමුල්ල, නෙප්චූන් පබ්ලිකේෂන්ස්.

වාර්ෂික වාර්තාව (2011) ශ්‍රී ලංකා සමෘද්ධි අධිකාරිය, රජයේ නීතිගත සංස්ථාව.

වාර්ෂික වාර්තාව (2017) සමාජ සුභසාධන හා කන්ද උඩරට උරුමය පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය, රජයේ නීතිගත සංස්ථාව.

ශ්‍රී ලංකා මහාබැංකු වාර්තාව :2020* කොළඹ, ශ්‍රී ලංකා මහාබැංකුව.

ශ්‍රී ලංකා මහාබැංකු වාර්තාව :2021* කොළඹ, ශ්‍රී ලංකා මහාබැංකුව.

සම්පත් පැතිකඩ, (2021) නෙළුව ප්‍රදේශීය ලේකම් කාර්යාලය.

සමෘද්ධි අධිකාරි පනත :1995* ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ නීතිගත සංස්ථාව.

සමෘද්ධි පුවත්පත , 2012 ඔක්තෝබර් 1, ශ්‍රී ලංකාවේ දිළිඳුකම පිටු දැකීමට සමෘද්ධි බැංකු ලබාදුන් දායකත්වය.

හඳුරාගම, එස්. (2011) සංවර්ධන සමාජ විද්‍යාව, බත්තරමුල්ල, සමීර ප්‍රකාශකයෝ.

හිඳුල්ල, ඒ. (2011) සංවර්ධන අධ්‍යයනය, නුගේගොඩල සරසවි ප්‍රකාශකයෝ.

හෙට්ටිආරච්චි, එච්. (2008) ශ්‍රී ලංකාවේ දිරිදතාව තුරන් කිරීමේ ක්‍රියාමාර්ග, කැලණිය, සරසවි මුද්‍රණාලය.

Amarasinghe, D. P. (2000) Rural urban linkage in Monaragala : some hypothesis, *Journal of Urban Development in Sri Lanka*

Ratnayake, R. M. K. (2007). *Rural-urban linkage in regional development: the experience of North Central Sri Lanka*, Malambe : Piyasiri Printers.